

Är vi alla lika värda?

BÄNKEN av Ulf Nilsson

DET GJORDE ONT när jag förstod att jag skulle få sitta kvar på bänken en match till. Men jag förstår nu att du led ännu mer. Det gjorde ont när vi fick ta emot medaljerna och även jag blev hyllad som segrare. Men jag förstår nu, att jag inte såg till dig bara för att du inte ville visa mig dina tårar.

DET GJORDE ONT att åka hem- i en buss full av segeryra- med ett svart hål i bröstet. Men jag fattar först nu hur mycket det betydde att du satt tyst tillsammans med mig.

DET GJORDE ONT när jag kom hem och folk frågade hur många mål jag hade gjort. Men det kändes underbart när du ryckte in och pratade bort dem.

DET GJORDE ONT när du tog med mig och vi talade ut med ledarna. Men det var skönt att känna hur du stod på min sida. Det var svårt att besluta sig, men det var skönt när du som älskar fotboll ändå bara sa- "tänk noga igenom vad skulle du vilja göra istället, så kan jag hjälpa dig".

DET VAR SVÅRT att leta sig fram på nya vägar. Men det kändes aldrig svårt för du fanns där hela tiden. Jag vet att du ville att jag skulle bli det du skulle ha kunnat bli, jag vet att du drömde om att en dag få se mig springa in med A-lagets dräkt på. Jag vet att du haft dåligt samvete för fotbollsintresset som du tror du tvingade på mig.

MEN SÅ VAR DET INTE, PAPPA.

Jag blev aldrig någon bra fotbollsspelare men jag lärde mig mycket annat. Många av killarna i laget är fortfarande mina bästa vänner, fastän jag inte spelar fotboll. Jag fick uppleva hur jag hela tiden blev bättre fastän jag aldrig var nog bra. Men att inte "platsa" i ett lag kan vara en katastrof ifall det inte finns något annat.

JAG HADE DIG som ledde mig vidare till nya intressen. Som hela tiden förklarade och uppmuntrade. När du packar upp din 60-årspresent, så förstår du kanske varför du får mina fotbollsskor från 1975. De har aldrig gjort några mål, men de har 100-tals gånger knutits av en underbar pappa.

JAG VILL PÅ DET HÄR SÄTTET VISA att all den tid du tillbringade med mig på träning och matcher inte var förgäves. Du gav mig ett intresse som fostrade mig och hjälpte mig vidare den dagen intresset tog slut.

TACK PAPPA - FÖR ATT DU ALLTID FANNS OCH FÖR ATT DU FORTFARANDE FINNS.

"Din son på bänken"

För att undvika tävlingshets hos de yngsta spelarna, 7-12 år, ska varje match ses som ett isolerat tävlingstillfälle (utan serietabeller). Att få spela match är det viktigaste och resultatet har inte lika stor betydelse för dig som för ledarna. Serietabeller i unga år kan lätt framkalla tävlingshets, vilket inte främjar din utveckling. Att spela, leka och ha roligt ska vara det primära!

Däremot måste matcherna betraktas som ett led i din utveckling och fungera som stimulans för fortsatt träning. Kortsiktiga resultatmässiga framgångar bör vara mindre väsentliga. Inom ungdoms-innebandyn är det också oerhört viktigt att alla verkligen får spela.

För att inte du ska bli begränsad i din förmåga, måste du också pröva på att spela på olika platser i laget och på så sätt utvecklas maximalt.

Som lagmedlem måste du ge dina medspelare positivt stöd under matcherna. Du måste också visa respekt för motståndarnas spelare, ledare och för domaren.